



WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puzkarski

Protokolant Katarzyna Wępa

w sprawie **A. W.**

ukaranego za czyn z art. 94 § 1 k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

na posiedzeniu w dniu 16 marca 2023 r.

kasacji Prokuratora Generalnego wniesionej na korzyść ukaranego

od wyroku Sądu Rejonowego w Chojnicach

z dnia 7 czerwca 2022 r., sygn. akt II W 241/22,

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do ponownego
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Chojnicach.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 7 czerwca 2022 r., sygn. akt II W 241/22, Sąd Rejonowy w Chojnicach uznał A. W. za winnego tego, że w dniu 17 lutego 2022 r. w K. na ul. [...] kierował samochodem osobowym marki S. [...] o nr rej. [...] na drodze publicznej nie mając do tego uprawnień, to jest wykroczenia z art. 94 § 1 k.w. i za to na podstawie tego przepisu oraz art. 24 § 1 i 3 k.w. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 1500 zł, a na podstawie art. 94 § 3 k.w. w zw. z art. 29 § 1 i 2 k.w. orzekł wobec

obwinionego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 miesięcy. Rozstrzygnął również o kosztach sądowych.

Wyrok ten zapadł w uwzględnieniu umieszczonego przez oskarżyciela publicznego (Komendanta Powiatowego Policji w C.) we wniosku o ukaranie wniosku, o którym mowa w art. 58 § 1 k.p.w., tj. o skazanie obwinionego za zarzucany mu czyn bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie uzgodnionej z nim kary oraz środka karnego.

Opisany wyrok nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się w dniu 15 czerwca 2022 r.

Sąd Rejonowy w Chojnicach dostrzegł wadliwość swojego procedowania w przedmiotowej sprawie i postanowieniem z dnia 10 sierpnia 2022 r. na podstawie art. 9 § 4 k.k.w. wstrzymał wykonanie wyroku „do czasu rozpoznania wniosku o sporządzenie i wniesienie kasacji”.

Od powyższego wyroku kasację na korzyść obwinionego A. W. wniósł na podstawie art. 110 § 1 k.p.w. Prokurator Generalny. Zarzucił „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 63 § 4 i 5 k.p.w. w zw. z art. 58 § 1 i 2 k.p.w., poprzez niezasadne uwzględnienie wadliwego wniosku oskarżyciela publicznego o wydanie wobec A. W. wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy, za opisany we wniosku o ukaranie czyn z art. 94 § 1 k.w., co skutkowało uznaniem obwinionego za winnego popełnienia wykroczenia, polegającego na kierowaniu pojazdem bez posiadania wymaganych do tego uprawnień, podczas gdy okoliczności popełnienia zarzucanego obwinionemu czynu i jego wina, w świetle całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego budziły wątpliwości, albowiem z załączonej do wniosku o ukaranie informacji Starosty [...] wynikało, że A. W. posiada prawo jazdy i na datę czynu, tj. na dzień 17 lutego 2022 r. nie wydano wobec niego decyzji administracyjnej o zatrzymaniu prawa jazdy, a tym samym posiadał on uprawnienia do kierowania pojazdami”.

Podnosząc powyższe, wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Chojnicach do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy procedując w składzie jednego sędziego (art. 15 § 2 i 4 k.p.w.) zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna, dlatego została rozpoznana i uwzględniona w trybie art. 535 § 5 k.p.k. w zw. z art. 112 k.p.w., tj. na posiedzeniu bez udziału stron. Należało bowiem zgodzić się z Autorem skargi, że zaskarżone orzeczenie zostało wydane z rażącym i mającym istotny wpływ na jego treść naruszeniem wskazanych w zarzucie przepisów prawa procesowego.

Zgodnie z art. 58 § 1 k.p.w. oskarżyciel publiczny może, za zgodą obwinionego, przesłuchanego uprzednio w toku czynności wyjaśniających w trybie art. 54 § 6 k.p.w., umieścić we wniosku o ukaranie wnioski o skazanie obwinionego za zarzucany mu czyn bez przeprowadzania rozprawy i wymierzenie mu określonej kary lub środka karnego albo odstąpienie od wymierzenia kary lub środka karnego. Przy czym, jak wskazuje art. 58 § 2 k.p.w. wniosek ten jest możliwy, tzn. i jego uwzględnienie przez sąd jest dozwolone tylko wtedy, gdy w świetle zebranych dowodów wyjaśnienia obwinionego oraz okoliczności popełnienia wykroczenia nie budzą wątpliwości, a cele postępowania zostaną osiągnięte mimo nieprzeprowadzenia rozprawy. Nie ulega przy tym wątpliwości, że skierowanie przez oskarżyciela wniosku, o którym mowa w art. 58 § 1 k.p.w., nie zwalnia sądu od obowiązku zbadania prawidłowości wniosku, tj. czy spełnione są warunki określone w art. 58 § 2 k.p.w., czy obwiniony faktycznie wyraził zgodę na sporządzenie wniosku o takiej właśnie treści oraz czy zawarta w nim propozycja reakcji prawnokarnej na wykroczenie jest zgodna z prawem materialnym.

Sąd Rejonowy w Chojnicach z obowiązku tego się nie wywiązał, bowiem nie dostrzegł, że zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala uznać, iż okoliczności popełnienia wykroczenia zarzucanego A.W. – prowadzenie pojazdu mechanicznego na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub w strefie ruchu przy braku do tego uprawnienia – nie budzą wątpliwości. W szczególności Sąd powinien zauważyć, że z pisma Starosty [...] z dnia 3 marca 2022 r., znak [...], (k. 3 akt sprawy) wynika, że A. W. posiada prawo jazdy kat. AB [...] seria [...] wydane dnia 1 grudnia 2012 r. W piśmie tym wskazano również, że w marcu 2020 r. Komenda Wojewódzka Policji w G. wystąpiła o sprawdzenie kwalifikacji A. W. jako kierowcy, wobec czego Starosta [...] w dniu 30 kwietnia 2020 r. wydał decyzję administracyjną o skierowaniu wymienionego na badania psychologiczne w celu ustalenia istnienia lub braku przeciwwskazań do kierowania pojazdami (kopia decyzji – k. 22). Następnie dnia 6

grudnia 2021 r. wezwano go w celu złożenia wyjaśnień w związku z prowadzonym postępowaniem administracyjnym, jednak wezwanie zostało zwrócone z adnotacją o niepodjęciu przesyłki przez adresata w terminie. Tym niemniej A. W. w dniu 21 lutego 2022 r. zgłosił się do Starostwa po odbiór decyzji o skierowaniu go na badania psychologiczne, a przy wręczeniu tej decyzji poinformowano go, że w razie pozytywnego wyniku badania otrzyma profil na egzamin kontrolny do Wojewódzkiego Ośrodka Ruchu Drogowego. Do daty sporządzenia pisma, tj. do 3 marca 2022 r. A.W. nie pobrał profilu na ten egzamin, a wcześniej, na dzień 17 lutego 2022 r., nie istniała decyzja administracyjna Starosty [...] o zatrzymaniu mu prawa jazdy.

W kasacji zwrócono uwagę, że zgodnie z art. 102 ust. 1 pkt 3 lit. b ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 1212) starosta wydaje decyzję administracyjną o zatrzymaniu prawa jazdy lub pozwolenia na kierowanie tramwajami, w przypadku gdy osoba posiadająca prawo jazdy lub pozwolenie na kierowanie tramwajami nie przedstawiła w wymaganym terminie orzeczenia o istnieniu lub braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem, o którym mowa w art. 84 ust. 1, czyli w sytuacji, która zaistniała w przedmiotowej sprawie. Pomimo bowiem wezwania A. W. do zgłoszenia się na badania psychologiczne i przedłożenia organowi administracyjnemu wyniku tego badania w terminie 3 miesięcy, obwiniony uchybił temu obowiązkowi. To zaś powinno skutkować wydaniem obligatoryjnej decyzji o zatrzymaniu prawa jazdy, co jednak – według informacji Starosty [...] – nie nastąpiło. Z notatki urzędowej funkcjonariusza Policji (k. 1) zdaje się wynikać, że w trakcie kontroli drogowej przeprowadzonej 17 lutego 2022 r. widział on prawo jazdy A. W., z drugiej strony jest też faktem, że przyznał się on do popełnienia wykroczenia, opisanego jako kierowanie samochodem na drodze publicznej bez posiadania do tego uprawnień. Skarżący słusznie wskazał, że wszystko to powinno nasuwać wątpliwości, czy rzeczywiście A.W. popełnił zarzucane mu wykroczenie i w konsekwencji skłonić Sąd *meriti* do odstąpienia od uwzględnienia wniosku o wydanie wobec obwinionego wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy. Poniechanie tej decyzji przez Sąd Rejonowy w Chojnicach i skazanie w tym trybie A. W. jest równoznaczne z rażącym naruszeniem przede wszystkim przepisów art. 58 § 1 i 2 k.p.w., które mogło mieć

(zbyt kategorycznie w kasacji wskazano, że miało) istotny wpływ na treść wyroku, bowiem jest prawdopodobne, że w razie przeprowadzenia rozprawy, a tym samym postępowania dowodowego, wyrok skazujący nie zostałby wydany. Można też podzielić pogląd o rażącym naruszeniu art. 63 § 5 k.p.w., bowiem Sąd Rejonowy powinien uznać, że nie ma podstaw do uwzględnienia wniosku, o którym mowa w art. 58 § 1 k.p.w. i rozpoznać sprawę na zasadach ogólnych. Oczywiście zasadności kasacji nie przeczył fakt wskazania jako rażąco naruszonych także przepisu art. 63 § 4 k.p.w., co nasuwa zastrzeżenia. Przepis ten mówi, że sąd uwzględniając wspomniany wniosek skazuje obwinionego wyrokiem, zatem naruszenie przepisu miałoby miejsce, gdyby Sąd *meriti* wydał orzeczenie inne niż wyrok.

Mając powyższe na uwadze, zaskarżony wyrok należało uchylić i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Chojnicach, który procedując na rozprawie będzie miał w polu widzenia przytoczone wyżej okoliczności. W szczególności ustali, po przeprowadzeniu niezbędnych dowodów, czy w dacie kontroli drogowej przeprowadzonej w dniu 17 lutego 2022 r. A.W. miał, czy też nie miał uprawnienia do prowadzenia samochodu osobowego i stosownie do tego ustalenia wyda prawidłowy wyrok.